

Mátyás király és az ombodi kocsmáros

Itt járt Mátyás, álrühába' járt mindég. Itt járt, Újhelig eljött, hát ő jött tovább, gyött Borsin végig, hát Borsin egy udvaron meglát egy fiatalasszonyt, sepregetett, de igen sírt, sírva söprögetett. Hát Mátyás odament hozzá érdeklődni, hogy mi lelte, mi baja van. Hát az asszony elpanaszolta neki, hogy volt igen szép két ökrük, az ura elhajtotta Leleszre a vásárra, mer' abba' az időbe' Leleszen nagy vásárok vótak. És akik vele vótak, hát látták, hogy eladta az ökröt az ember, és mindján el is indult hazafele, nem várta a többieket. De nem látták azután, és haza meg nem ment. Hát az asszony várt mán sokáig, de nem győzte kivárni az urát.

Hát Mátyásnak eszébe jutott..., hát azt mondta az asszony neki, hogy a zomnici csárdát olyan kételyesnek mondják, hogy ott sok ember eltűnik mindég. Hát Mátyás tette magát, mán délután volt, hát elballagott a zomnici csárdaig, s ott bement a csárdába, hát kért a kocsmárostul egy meszely bort. Hát leült ő, idogálta a bort, s közbe' írt egy levelet. A kocsmáros szolgájának úgy titokba odaadta, hogy szaladjon vele a kövesdi várba, s a várkapitánynak adja oda a levelet. No, itt Mátyás, lassan megitta a meszely bort és fizetni akart hát a kocsmárosnak. Kihúzott egy 'acskót a belső zsebbül vagy honnat, egy aranyat kivett belőlle. Fizetett arannyal, hogy a többit adja vissza, a felesleget. De látta a kocsmáros, hogy a zacskóba' sok arany van. Hát itt kezdett a [kocsmáros ármánykodni] – nem tudta, hogy kicsoda, olyan utasféle vót –, hogy ne menjen mán sehova, mer' estefele az idő, készít neki vacsorát, meg is hálhat ottan, reggel majd megyen tovább.

Itt még egy meszely bort vitt Mátyásnak a kocsmáros, hogy ne unatkozzon, mán míg a vacsora elkészül. Hát Mátyás észrevette, hogy mán itt baj lesz. Hát a bort ő úgy tett mintha itta vóna, de ki-kiloccsantott belőlle. A kocsmáros várta, mindig leste, hogy mi lesz mán vele. De má' sok idő eltelt, s a Mátyásnak nem volt semmi baja. Hát a kocsmáros már nem győzte várni, hogy valami baja legyen Mátyásnak, hát bement hozzá az ivóba, aztán kezdte ott nyaggatni. Mán késsel kergette körül az asztalon Mátyást, mire a kövesdi várbul a katonák odaértek. Betörték az ajtót, mer' mán be volt csukva az ajtó is. Betörték az ajtót, hát a kocsmáros térdre esett a katonák előtt, ott könyörgött kegyelemér'.

Mátyás osztán elővette, hát a kocsmáros kivallotta, hogy ő ölte meg az embert. Oszt meg is keresték, volt egy rejtett kut a kocsmaudvaron, oszt abba' meglelték az embert. Még többen is voltak ott a kútba' meghalva. Hát

itt a kegyelmet megkapta Mátyástól. Voltak az udvaron olyan nagy fák, hát egy fára felakasztották a kocsmárost. Aztán a borsi özvegyasszonynak..., fiatal vót, hát a várparancsnok is, aki a kövesdi várba vót, az is még olyan fiatal vót, nőtlen, hát összeházasította úköt. A szolgálónak megint megmondta, hogy a katonák közül válasszon egyet, aki tetszik neki. És így a két párt összeadta Mátyás. Megajándékozta úköt. Így ment az ombodi csárda tönkre, hogy a kocsmárost felakasztották.